

Rola rodzica w edukacji dziecka

- Rodzice powinni motywować, zachęcać swoje pociechy do kształcenia się oraz zdobywania wiedzy. Nie zawsze można liczyć na to, że uczeń sam zbuduje wystarczającą motywację do nauki. Dziecko często potrzebuje wsparcia ze strony innych, zwłaszcza swoich najbliższych. Dziecko obserwuje swoich rodziców, jako pierwszych wychowawców w swoim życiu. Jeżeli rodzic chętnie czyta literaturę, interesuje się wydarzeniami na świecie, nauką, historią itp. to dziecko również będzie zainteresowane różnymi dziedzinami wiedzy. Należy pamiętać, że dzieci naśladują rodziców, dlatego warto zwracać uwagę na każde zachowanie, które może być później przez dziecko powtórzone.
- Rolą rodzica jest zaszczepienie u swojej pociechy ciekawości świata i motywowanie do nauki. **Niestety, często rodzice zbyt mało czasu poświęcają swojemu dziecku.**

A przecież wiedza i wykształcenie wpływa na samoocenę i wizerunek człowieka. Wiedza przydaje się do zaspokojenia różnych potrzeb, w tym także lepszych perspektyw na przyszłość. Rolą rodzica jest motywowanie swoich dzieci do nauki, rozwoju, a przy tym także stworzenie sprzyjających temu warunków. Dzieci tak wychowane chętnie uczęszczają do szkoły, są przygotowane na zajęcia, nie opuszczają lekcji, aktywnie uczestniczą w zajęciach, w konkursach przedmiotowych i zajęciach dodatkowych.

- A zatem rola rodziców w edukacji dzieci jest nieodzowna i bardzo potrzebna.

Co w związku z tym powinni robić rodzice, by pomóc swojemu dziecku w edukacji, by dzieci osiągały lepsze wyniki w nauce? Powinni:

- interesować się postępami dziecka w nauce (indywidualne rozmowy z nauczycielami, obecność na zebraniu w szkole, która świadczy o zainteresowaniu dzieckiem, o tym, że dzieci są dla nas ważne),

- pomagać, w miarę swych możliwości, dziecku w odrabianiu zadań domowych (pomagaj, ale go nie wyręczaj- niedopuszczalne jest pisanie przez rodziców zadań

w zeszytach i ćwiczeniach, gdyż dajemy wówczas swojemu dziecku jasny przekaz, że gdy nie będzie w stanie odrobić zadania, my zrobimy to za niego!!),

- uczyć dziecko systematyczności oraz dokładności,

- mądrze motywować i zachęcać do nauki - mieć świadomość uzdolnień i braków dziecka oraz w porę zapobiegać zaległościom w nauce,

- uczyć dobrej organizacji pracy,

- wprowadzić system nagród, ale stosowanie ich musi być ostrożne.

Rodzic powinien również określić jasne zasady:

- najpierw obowiązek, później przyjemność.

Bycie konsekwentnym w wychowaniu dzieci jest bardzo ważne. Aby to wszystko mogło być zrealizowane uczeń powinien mieć swoje miejsce pracy. Idealnie, gdy ma swój pokój, swoje biurko lub regał, gdzie będzie układało we właściwym porządku swoje podręczniki i inne przybory szkolne.

Nie sprzątajmy **za** dziecko, ale zachęcajmy do tego, aby samo miało ochotę posprzątać. Aby osiągnąć zamierzony cel, lepiej nie używać nakazów typu „Natychmiast posprzątaj ten bałagan!!”. Zupełnie inaczej motywuje wypowiedź „O, widzę jak pięknie poukładałeś swoje książki na półce. Brawo!! Ciekawe, czy potrafisz tak samo poskładać swoje koszulki w szafie?”

Motywuujemy do działania, chwalmy za najdrobniejsze osiągnięcia, wspierajmy. Dużo z dzieckiem rozmawiajmy, aby miało poczucie, że może na nas liczyć, że jest dla nas ważne, że może zwrócić się do nas

o pomoc i wsparcie z każdą dla niego ważną sprawą. Niech wie, że poświęcimy mu czas, odłożymy na chwilę swoje różne, pilne obowiązki, które niestety tak nas często absorbują. Będąc pochłoniętym przez natłok codziennej rutyny tracimy czujność i umyka nam z pola widzenia to, co jest w tym momencie bardzo istotne.